31986L0613

19.12.1986. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 359/56

PADOMES DIREKTĪVA

(1986. gada 11. decembris)

par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, to skaitā lauksaimniecībā nodarbinātiem, un par pašnodarbinātu grūtnieču un māšu aizsardzību

(86/613/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā Padome 1982. gada 12. jūlija rezolūcijā par vienlīdzīgu iespēju veicināšanu sievietēm ([4]) ir apstiprinājusi vispārīgos mērķus Komisijas paziņojumam par jauno Kopienas rīcības programmu attiecībā uz vienlīdzīgu iespēju veicināšanu sievietēm (no 1982. gada līdz 1985. gadam) un izteikusi vēlēšanos īstenot atbilstīgus pasākumus, lai to sasniegtu;

tā kā iepriekš minētās programmas 5. darbība attiecas uz vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu attiecībā uz pašnodarbinātām sievietēm un lauksaimniecībā nodarbinātām sievietēm;

tā kā Līguma 119. pantā izklāstītais princips, kas paredz vienlīdzīgu atalgojumu darba ņēmējiem vīriešiem un sievietēm, nav atdalāms no kopējā tirgus izveides un darbības;

tā kā 1975. gada 10. februārī Padome ir pieņēmusi Direktīvu 75/117/EEK par to dalībvalstu likumu tuvināšanu, kuri attiecas uz principa piemērošanu, kas paredz vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ([5]);

tā kā attiecībā uz citiem aspektiem, kas skar attieksmes vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm, 1976. gada 9. februārī Padome ir pieņēmusi Direktīvu 76/207/EEK par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ([6]), un 1978. gada 19. decembrī Direktīvu 79/7/EEK par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ([7]);

tā kā attiecībā uz pašnodarbināto personu laulātajiem, kas arī iesaistīti šajā darbā, vienlīdzīgas attieksmes princips būtu jāīsteno, pieņemot sīki izstrādātus noteikumus, ievērojot šo personu īpašo situāciju;

tā kā šajā jomā starp dalībvalstīm ir atšķirības; tā kā tādēļ jātuvina valstu likumi attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu;

tā kā dažās jomās Līgumā nav piešķirtas pilnvaras, kas nepieciešamas vajadzīgajām īpašajām darbībām;

tā kā vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošana neierobežo pasākumus, kas attiecas uz grūtnieču un māšu aizsardzību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I IEDAĻA

Darbības joma un mērķi

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir saskaņā ar šeit turpmāk izklāstītajiem noteikumiem nodrošināt to, ka attiecībā uz tiem aspektiem, uz kuriem neattiecas Direktīvas 76/207/EEK un 79/7/EEK, dalībvalstīs piemēro vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm, kas strādā pašnodarbinātas personas statusā vai palīdz veikt šādas darbības.

([1]) OV C 113, 27.4.1984., 4. lpp.
([2]) OV C 172, 2.7.1984., 90. lpp.
([3]) OV C 343, 24.12.1984., 1. lpp.
([4]) OV C 186, 21.7.1982., 3. lpp.
([5]) OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.
([6]) OV L 39, 14.2.1975., 40. lpp.
([7]) OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

2. pants

Šī direktīva attiecas uz:

a) pašnodarbinātām personām, t.i., visām personām, kas veic ienesīgu darbu uz sava rēķina, kā paredzēts valstu tiesību aktu noteikumos, to skaitā lauksaimnieki un brīvo profesiju pārstāvji;

b) viņu laulātajiem, kas nav darbinieki vai kompanjoni, ja tie pastāvīgi, kā paredz valstu tiesību aktu noteikumi, piedalās pašnodarbinātas personas darbībās un veic tos pašus darbus vai palīguzdevumus.

3. pants

Šajā direktīvā vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē to, ka nav nedz tiešas, nedz netiešas diskriminācijas dzimuma dēļ, jo īpaši atkarībā no civilstāvokļa vai ģimenes stāvokļa.

II IEDAĻA

Vienlīdzīga attieksme pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm; stāvoklis laulātiem bez pašnodarbinātā profesionālā statusa; aizsardzība pašnodarbinātām sievietēm vai pašnodarbināto sievām, kas ir grūtnieces un mātes

4. pants

Attiecībā uz pašnodarbinātām personām dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai atceltu noteikumus, kas ir pretrunā Direktīvā 76/207/EEK definētajam vienlīdzīgas attieksmes principam, jo īpaši attiecībā uz uzņēmuma izveidošanu, aprīkošanu vai paplašināšanu vai jebkuras citādas pašnodarbes sākšanu vai paplašināšanu, to skaitā uz finansiālām iespējām.

5. pants

Neskarot īpašos nosacījumus piekļuvei konkrētām darbībām, kas vienlīdzīgi attiecas uz abiem dzimumiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka nosacījumi uzņēmējsabiedrībām, kuras dibina laulātie, nav stingrāki par nosacījumiem uzņēmējsabiedrībām, kuras dibina personas, kas nav stājušās laulībā.

6. pants

Ja dalībvalstī pašnodarbinātām personām ir uz iemaksām balstīta sociālā nodrošinājuma sistēma, tad attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai laulātie, kas minēti 2. panta b) apakšpunktā un ko neaizsargā pašnodarbinātu personu sociālā nodrošinājuma sistēma, brīvprātīgi pievienotos uz iemaksām balstītajai sociālā nodrošinājuma sistēmai.

7. pants

Dalībvalstis apņemas izskatīt to, atbilstīgi kādiem nosacījumiem var veicināt tāda darba atzīšanu, ko veic laulātie, kuri minēti 2. panta b) apakšpunktā, un, ņemot to vērā, izvērtē attiecīgos pasākumus šādas atzīšanas veicināšanai.

8. pants

Dalībvalstis apņemas izskatīt, vai un ar kādiem nosacījumiem pašnodarbinātajām sievietēm un pašnodarbināto sievām profesionālās darbības pārtraukumos sakarā ar grūtniecību vai mātes pienākumiem var būt:

— pieejami aizvietotāju dienesti vai esošie valsts sociālie pakalpojumi vai,

— tiesības uz naudas pabalstu atbilstīgi sociālā nodrošinājuma sistēmai vai citai valsts sociālās aizsardzības sistēmai.

III IEDAĻA

Vispārīgi un nobeiguma noteikumi

9. pants

Dalībvalstis savā tiesību sistēmā ievieš pasākumus, kas vajadzīgi, lai visām personām, kuras uzskata, ka tām nodarīts kaitējums, pašnodarbei nepiemērojot vienlīdzīgas attieksmes principu, būtu iespējams celt prasību tiesā pēc tam, kad izmantota citu kompetentu iestāžu palīdzība.

10. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumus, kas paredzēti atbilstīgi šai direktīvai, kopā ar attiecīgajiem spēkā esošajiem noteikumiem dara zināmus iestādēm, kuras pārstāv pašnodarbinātas personas, un profesionālās sagatavošanas centriem.

11. pants

Pēc Komisijas priekšlikuma Padome pārskata šo direktīvu līdz 1993. gada 1. jūlijam.

12. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1989. gada 30. jūnijam.

Tomēr gadījumā, ja dalībvalstīm, lai ievērotu šīs direktīvas 5. pantu, ir jāgroza tās likumi par laulību tiesībām un pienākumiem, tad tas jāveic līdz 1991. gada 30. jūnijam.

2. Par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

13. pants

Līdz 1991. gada 30. jūnijam dalībvalstis nosūta Komisijai visu vajadzīgo informāciju, lai tai būtu iespējams izveidot un iesniegt Padomei ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1986. gada 11. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. CLARKE